

[Anden næstformand]

tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen af 21. marts 1986 om traktatretten mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen).

(Fremsat 17/12 93).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Helen Beim (S):**

Den sag, der er på dagsordenen, som handler om, at Danmark nu vil ratificere konventionen af 21. marts 1986, er en sag, som vi i Socialdemokratiet helhjertet tilslutter os.

Vi er ivrige efter, at FN øger mulighederne for at udbygge det grundlæggende arbejde i folkerettens udvikling. Siden starten i 1986-87 har forslaget ændret sig. Til at begynde med var det tænkt som et forslag, hvorefter det var staterne imellem, der ratificeredes, men som udviklingen og årene er gået, er det nu også et forslag, hvorefter det er et samarbejde internationale organisationer imellem.

Som sagt vil vi i Socialdemokratiet medvirke til, at arbejdet med ratificeringen foregår grundigt i udvalget, men dog så betids, at vi har sagen færdig til FN's generalforsamling i indeværende år. Denne sag har været længe undervejs, og fra Socialdemokratiets side vil vi i hvert fald arbejde ivrigt og hurtigt med sagen.

Agnete Laustsen (KF):

I betragtning af, at det er 7 år siden, at Danmark undertegnede denne konvention, mener vi, at den mellemliggende tid har været brugt til et endda meget grundigt arbejde på topjuristplan, og vi har derfor ingen vanskeligheder ved at give vor fulde accept af, at vi nu ratificerer.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre kan vi også tilslutte os dette forslag til folketingsbeslutning om ratifikation.

I den forbindelse er det vigtigt at notere sig, at FN's arbejde med konventioner er et af de vigtige spørgsmål i FN. FN kan normalt kun vedtage henstillinger, men så snart vi kommer over i konventionsarbejdet, er det noget, der indgår i vores lovgivning og på den måde bliver medvirkende til, at flere og flere stater får nogle retligt bindende bestemmelser om f.eks. forholdet mellem stater og forholdet mellem stater og internationale organisationer; det kan vi varmt tilslutte os.

Vi går ud fra, at forslaget er så grundigt gennemarbejdet i de syv år, man har siddet med det, at det nok ikke behøver en særlig grundig udvalgsbehandling.

Ebba Strange (SF):

Det stof, vi står med her, er ikke nemt for en ikkejurist. På den anden side er det kolossalt vigtigt stof, og naturligvis støtter SF, at Danmark ratificerer den foreliggende konvention. Jeg kunne ønske, at mange, mange andre lande ville gøre det – og ville gøre det hurtigt. Jeg kunne ønske, at verden ville leve op til denne traktat. Det betyder meget for mange af os, at folkeretten får en meget stærkere placering i det internationale samarbejde, og det er klart, at som verden har udviklet sig, er dette internationale samarbejde ikke kun et spørgsmål om samarbejde mellem stater, men også et spørgsmål om samarbejde mellem stater og internationale organisationer.

Derfor synes jeg også, det er udmærket med denne udvidelse. Men desværre ser vi jo, at når det kommer til en konflikt, er det ikke altid, at landene er lige optaget af folkeretten, så er det nogle andre konfliktløsninger, der tages i brug – jeg vil ikke engang kalde dem løsningsmodeller, for de løser såmænd sjældent konflikterne, de eskalerer dem i stedet for. Men ikke desto mindre er arbejdet vigtigt og skal fortsættes.

Jeg havde også min møjle med at sætte mig ind i, hvad det nu var for et forbehold, Danmark havde taget. Men jeg fik sat mig ind i det, og jeg accepterer det, vi accepterer det fra SF's side. Naturligvis er det rigtigt, at hvis vi har at gøre med et land, der har taget forbehold over for den konfliktløsningsmodel, der ligger her

[Ebba Strange]

med voldgift og mægling og international domstol, kan vi heller ikke være forpligtede i forhold til det land over for § 53 i traktaten. Så alt i alt mener vi, at der er gjort et godt og grundigt stykke arbejde, og vi støtter gerne ratifikationen.

Kirsten Madsen (FP):

Så behandler vi i dag beslutningsforslag nr. B 48, og det er da rigtigt, at tvister bør bilægges ved fredelige midler i overensstemmelse med FN-pagtens retfærdighedsprincipper og folkerettens principper. Det er da også rigtigt, at organisationernes ret til egne forslag og ændringer i aftaler og muligheder for at deltage aktivt i beslutningsprocesserne er en god situation, og de skal også gøre det på lige fod med staterne. Men jeg mener, at vi må tage et forbehold på samme måde som ved Wienerkonventionen.

Danmark anser sig ikke for bundet af bestemmelserne i traktaten med hensyn til, hvordan den i artikel 66 fastlagte bilæggelsesprocedure foregår. Formålet med et sådant forbehold vil være at afskære andre lande fra at påberåbe sig de i konventionen omhandlede ugyldighedsgrunde over for Danmark, medmindre de er villige til at følge konventionens bestemmelser om bilæggelse af tvistigheder.

Samordnede retsregler vil tjene De Forenede Nationers formål og de folkeretlige grundsatninger, der indeholdes i FN-pagten, og sikre vilkårene for fredeligt mellemfolkeligt samarbejde. Dette gælder dog ikke den udstrakte multilaterale bistand, der i virkeligheden undergraver FN-pagtens hensigt, nemlig en udstrakt frihed til selv at bestemme over egne indre anliggender, og da der yderligere står i bemærkningerne om en dansk tiltrædelse af konventionen, at det ikke skønnes at indebære konsekvenser for statsfinanserne eller for den statslige administration, vil jeg da lige bemærke, at det i hvert fald har fået konsekvenser for den danske finanslov. De danske økonomiske bidrag til FN bliver ikke fuldt ud brugt til fredsbevarende formål, men i endog meget vid udstrækning som magtmiddel til at blande sig i udviklingslandenes indre anliggender, hvilket er direkte undergravende for disse befolkningers selvbestemmelsesret og frihed og desuden sig imod formålet med konventionen af den 21. marts 1986. Derfor bør det sikres, at de

danske økonomiske bidrag udelukkende bliver brugt til de oprindelige formål, og jeg vil mene, at dette skal være en betingelse i forbindelse med ratifikationen af den danske tiltrædelse af konventionen, fordi traktater skal overholdes, som det siges så smukt.

Der tales om betydningen af at fremme kodifikationsprocessen eller – som det også siges – fremme samordningsretsvæsenets progressive udvikling på universelt plan via folkeretten og reglerne vedrørende traktater mellem stater og internationale organisationer. FN's medlemstal er nu nået op på 184 stater, dvs. 5 mere end for blot ét år siden, og hvordan kan man sikre, at alle FN's 184 medlemsstater opfylder de traktatlige politiske processer og forpligtelser, når kun 20 stater hidtil har tiltrådt denne konvention ud af 184 mulige? Gælder reglerne kun for Danmark? Og hvorfor haster det så meget med at ratificere denne nye konvention, når Danmark i modstrid med konventionen blander sig i andre staters indre anliggender? Er det udelukkende 20 lande ud af 184, der skal betale hele gildet internationalt for at sikre fredsbevarende fremskridt?

Fremskridtspartiet vil alligevel gå positivt ind i den kommende udvalgsbehandling.

Jørgen Estrup (RV):

I realiteten er der her tale om en slags grundlov for samarbejdet mellem stater og organisationer, og for alle i denne sal, der føler, at dette samarbejde er ganske afgørende for at skabe en verden med rimelige muligheder for at løse konflikter og med et positivt perspektiv for den fremtidige udvikling, er det en vigtig sag. Derfor kan jeg også med god samvittighed sige, at vi fra radikal side meget gerne støtter det arbejde, der nu er sat i gang.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg skal blot udtale, at Kristeligt Folkeparti fuldt ud kan tilslutte sig beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Hr. Jørgen Estrup havde en bemærkning om, at vi gerne vil løse konflikter. Det vil vi også gerne, men jeg kan ikke rigtig se, at der er så mange muligheder for det, når det kun er 20 lande ud af 184, der har ratificeret konventio-

[Klirsten Madsen]

nen. Hvordan kan man så løse konflikterne, der berører de resterende lande, som ikke vil vedkende sig konventionen?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den stilfærdige, men fra alle sider helhjertede tilslutning til ratifikationen. Danmark yder med denne ratifikation et bidrag til folkerettens udvikling, som er meget velkomment, så jeg takker for ordførernes tilslutning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om boligbyggeri, lov om boliger for ældre og personer med handicap, lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber og lov om individuel boligstøtte. (Udskydelse af revision af reglerne om udgifter til fællesantenner m.v.).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).
(Fremsat 20/1 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Den foreslåede udskydelse af revisionen af reglerne om betaling af udgifter til fællesantenner kan vi støtte fra Socialdemokratiets side. Faktisk virker det også ganske fornuftigt med denne udskydelse på et år, så man får mulighed for at foretage en grundig gennemgang af

det samlede regelsæt, ikke mindst set i lyset af, at det er et ret kompliceret regelsæt, der ligger til grund for lovgivningen. Jeg tror også, det kan være klogt, fordi der undervejs gentagne gange er givet udtryk for, at der var nogle u hensigtsmæssigheder, så man f.eks. bliver pålagt at betale til fællesantenneanlæg, selv om man blot har en garage eller for den sags skyld et loftrum. Alt andet lige synes vi, det er godt, at der bliver lavet et grundigt udvalgsarbejde og derefter en revision af loven, og det kan vi støtte.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Bodil Thrane (V):

Venstre kan også støtte lovforslaget.

Ebba Strange (SF):

Da SF's ordfører ikke er dukket op, må jeg sige på SF's vegne, at vi var modstandere af denne lov, da den i sin tid blev gennemført, så jeg tror, vi vil forholde os neutrale til udskydelsen af revisionen.

Kim Behnke (FP):

Det var bestemt med vores tilslutning, at vi i sin tid fik udskilt betaling af kabel-tv osv. fra huslejberegningen, for det er jo helt urimeligt, at man kan få offentlige tilskud til huslejen, blot fordi man bor i en ejendom, hvor man har kabel-tv. Det må være noget, man selv må betale.

Men at der igen og igen skal foretages udredningsarbejde og nedsættes en særlig arbejdsgruppe, som skal se på tingene og gøre huslejen til et begreb, der alene omfatter den rene husleje, kan vi ikke forstå. Det er efter vores mening relativt nemt at få tingene bragt på plads; men på den anden side må vi jo acceptere, at regeringen vælger denne fremgangsmåde, og derfor virker en udskydelse af revisionen relativt harmløs. Men vi skal opfordre til, at man hurtigt vender tilbage til sagen, så vi kan få selve huslejebegrebet – som vi også skal tale om lidt senere i dag – gjort så klart og tydeligt som overhovedet muligt.

Jørgen Estrup (RV):

Ihukommende de anstrengelser, der måtte